

[Justitsministeren]

det pågældende og et andet sommerhus til udlejning og boede aldrig selv i husene. Udlejningen blev anset for erhvervsmæssig, og på den baggrund blev ejeren frifundet for den påtaleberettigedes krav om forbud mod udlejningen, idet retten fandt, at overholdelse af servitutten ville stride imod loven om forbud med forskelsbehandling, og at loven måtte gælde forud for eventuelle tidligere tinglyste rettigheder.

Den anden sag, refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1976, s. 705, drejede sig om et tilsvarende tilfælde, men der var kun tale om udlejning af et enkelt sommerhus, som ejeren selv havde opført og af og til selv benyttede. Udlejningen blev ikke anset for erhvervsmæssig, og retten fandt på den baggrund, at overholdelse af servitutten ikke ville stride mod den ovenfor nævnte lov. Ejeren blev derfor tilpligtet at anerkende, at han var uberettiget til at udleje sommerhuset til personer, der ikke havde dansk indfødsret eller hjemsted i Danmark.

I øvrigt kan oplyses, at et servituddokument skal opfylde visse betingelser for at kunne tinglyses, bl.a. at det efter sit indhold fastslår, stifter, forandrer eller ophæver en ret over en bestemt fast ejendom, og at det fremtræder som udstedt af den, der ifølge tingbogen er beføjet til at råde over den pågældende ret, eller som udstedt med den pågældendes samtykke, jf. tinglysningslovens § 10, stk. 1. En grundejerforening vil således f.eks. ikke kunne pålægge en ejendom en servitut om, hvem ejendommen må sælges til, uden ejerens samtykke. Endvidere skal en servituts indhold være endeligt fastsat, jf. tinglysningslovens § 10, stk. 3. Det betyder bl.a., at en servitut skal være formuleret tilstrækkelig klart, således at det på grundlag af dokumentet kan fastslås, hvad servitutretten går ud på, og under hvilke betingelser den bliver aktuel.

Jeg må klart tage afstand fra, at bestemte befolkningsgrupper gennem servitutter forhindres i at købe eller leje ejendomme. Jeg har derfor med tilfredshed konstateret, at det forslag til servitut, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, og som har været omtalt i pressen, er trukket tilbage. Såfremt sådanne servitutter blev tinglyst og måtte respekteres, ville jeg være indstillet på at søge dette forhindret gennem lovgivning.

Spm. nr. S 1033

Til *justitsministeren* (13/4 94) af:

Niels Højland (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at reglerne omkring bøde- og konfiskationskrav i forbindelse med ulovligt fiskeri ændres og bringes ned på et rimeligt, forståeligt og fair niveau?«

Begrundelse

Spørgeren har tidligere i spørgsmål nr. S 789, S 790 og S 791 af 2. marts 1994 spurgt fiskeriministerens om problemet med de urimelige bøde- og konfiskationsstørrelser. Fiskeriministeren har besvaret disse spørgsmål den 9. marts.

Imidlertid er det for spørgeren stadig uforståeligt, at den gældende praksis, der har baggrund i Højesterets dom fra 1982 (U 1982.1087 H), kan medføre, at bøde- og konfiskationskrav over for den enkelte fisker når størrelser i millionklassen.

Det virker helt urimeligt, at fiskernes bøder og konfiskationer opgøres efter bruttoværdien af fangsten uden fradrag for de udgifter, der har været forbundet med at realisere overtrædelser, dvs. lønninger til mandskab, afregnet moms, skibets omkostninger m.v.

Spørgeren er derfor interesseret i at få ministeren til at se nærmere på den gældende praksis samt overveje initiativer i retning af at ændre på lovgivningen, så en mere rimelig, forståelig og fair retstilstand kan etableres på området.

I betragtning af, at fiskerne ikke med forsæt har foretaget ulovligt fiskeri, men alene ilandbragt de for mange fangede fisk frem for at smide disse tilbage i havet, berettiger det efter spørgerens opfattelse ikke til bøde- og konfiskationskrav i millionklassen.

Fiskerikontrollens skærpede indsats de seneste måneder har medført, at stort set alle fiskere vil opleve retsforfølgning i den kommende tid. Resultatet er givet på forhånd. Fiskerikontrollen vil knalde alle. Konkurs og store personlige tragedier vil følge i kølvandet. Måske af lokalsamfund, der bygger deres eksistensgrundlag omkring fiskeriet, vil lukke. Tusinder vil melde sig i arbejdsløshedsrækkerne og på bistandskontorerne. Hele samfund vil bukke under alene som følge af et uretfærdigt og uforståeligt retsprincip.